

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanae Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Praeparat se ad mortem vicinam. n. 21.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1635.

mentius accenderetur; quod ut optatis responderet, non libenter se circulis ingerebat, sed paucis adiunctis ambulabat sedebatue seorsum; ita enim si sermo non esset spiritualis nemini aiebat extra se adscribi posse culpam. Huiusmodi verò colloquia, & in itineribus flaccescentem, & aegritudinibus debilitatum recreabant restituiebantq; & linguam, quam à natura habebat impeditiorem, soluebāt ut nè verbo hæsitaret.

Ang lo
rum præsi
dium in-
uocandum

Quò verò plus efficacitatis haberet sermo utebatur industriā quam puer à quodam suo Audomari Magistro se accepisse dicebat, ut quoties aliquid esset cum quoquam tractaturus, suum supplex precaretur Tutelarem Angelum uti cum alterius Angelo agens, viam præmuniret negotio prosperè conficiendo; quod pietatis genus sæpius illi ex animi sententia successit, cumque ex morbo affigeretur lecto nihil se causæ reperire affirmabat cur suam quisque operam adeò promptè exhiberet, quā excubando, quā iuuando, quā sermones conferendo præterquam quod ab Angelo suo Custode aliorum Angeli permouerentur ut clientes suos propensos redderent & expeditos.

Præparat
se ad mor-
tem vici-
nam.

XXI.

Fractis demum penitusque collapsis viribus cum Medicus clarè pronunciaisset nullam superesse prorogandæ vitæ spem, gratijs de optatissimo nuncio actis Deo primùm tum ipsi Medico, quod erat reliquum ad hebdomadas aliquot protractum spatium ita totum rebus diuinis impendit, ut nè verbum elabi sineret quod ad mortem religiosè sancteque obcurdam non spectaret: facultatemque sibi concedi petierit, ut si quis in valetudinario de alio quouis negotio quantumuis honesto tractaret, liceret monere, sibi modò mortem esse præforibus, sua non interesse aliarum rerum notitiam cogitationemue quàm quæ ad aternitatem pertinerent. Ingrauescentibus doloribus illud per horas singulas ad extremum vsq; diem vsurpabat *Auge Domine dolorem, auge patientiam*, tantā tum alacritate tum frequentia ut per totum Seminarium peruulgato exemplo infirmus in alio valetudinario puer eadem se solaretur recrearetque sententia. Ipse vero diuinam laudabat bonitatem quod dolores tam acerbos infligeret, repetebatque frequenter, *Domine si vis me hac Epiphora, in hac tabe & imbecillitate, in hac febre manere ad sex dies, ad sex menses, ad sex annos, ad sexaginta, ad sexcentas myriadas myriadū sis benedictus, sis benedictus, sis benedictus.* Nimirum his murum se illum transgredi posse sperabat, quem illo Psalmi versu significari intelligebat. *In Deo meo transgrediar murum*; purgatorios videlicet ignes, quos legerat tanquam murum interiacere Deum inter & animas vitā hac functos; per frustra enim & fragmenta paulatim deijci post mortem Ecclesiæ iuuantibus suffragijs & precibus; integrum autem deturbari vnā doloris in hac vita patienter tolerati perpeffione.

Ad fiduciam deinde in Deum illo se excitabat Psalmistæ versiculo; *Dominus salus mea, quem timebo, Dominus Protector vitæ meæ* spiritualis & corporalis, *à quo trepidabo: & illo, Dominus regit me, & nihil mihi deerit, in loco pascuæ ibi me collocauit.* Certo enim sibi persuadebat, Deum qui illum in vbertimis Societatis Filij sui pascuis hic collo-

collocasset, in Cælestibus etiam collocaturum. Inter molestias, quas to-
 lerabat nulla ei grauior quam tussis fuit quæ tam violenter concutiebatur vt
 facies illi corporique sudore manaret, intumescerent venæ, humorum deflux-
 ione prope intercluderetur spiritus; nè igitur accessu aliquo repentino abri-
 peretur deficientibus indies viribus, dies Sancto Stephano protomartyri fa-
 cer delectus est quo Sacrosancti Corporis Christi viatico, sacroque oleo, ad
 extremam luctam communiretur. Ad tam Sancta Mysteria ritè suscipienda
 per totius vitæ exhomologesim se expiare desiderans, bis eandem repetijt ad
 ma orem verecundiam doloremque excitandum, circumstantijs singulis in-
 sistens, eo animi pœnitentis sensu quem illum concepisse par est existimare
 qui & offensam minimam horreret, & diuinam Majestatem impensè dilige-
 ret. Tum prælegi sibi voluit ex Rituali illa quæ in horum vsu Sa-
 cramentorum atque administratione sunt solemnia, & alta voce, succinctè
 tamen & cum tenero erga Deum affectu Fidei, Spei, & Charitatis designa-
 tos articulos pronunciauit; deinde vbi culpam dixisset, ad eum fere modum
 quo Societas vtitur, nisi quod verba quædam ad sui maiorem confusionem
 adiungeret, professus est mori se filium Societatis, gratias diuinæ benignita-
 ti immensas agens cuius singulari prouidentia ad hoc Institutum vocatus, &
 in eo ad eum vsque diem conseruatus esset. Quò verò gratia Vnctionis sacræ
 in animam affluentior redundaret, ex libro Bellarmini Cardinalis de Arte
 bene moriendi illa recenseri desiderauit quæ eo pertinerent; dein Caput de
 Tentationibus percurrit; Tres enim, inquit, sunt anni ex quo nullis aut
 scrupulis aut tentationibus vexor; sumenda mihi proindenunc sunt contra
 inimicum arma, qui haud dubiè præterire sine pugna vltimam hanc horam
 non patietur.) Consultius tamen visum est illud omittere cum nemo vere-
 retur quin benignissimus Deus qui telam beneficiorum tantam orsus erat
 eandem esset ad sempiternam suam gloriam pertexturus. Eius igitur capituli
 loco reuocari sibi in memoriam rogauit exemplo Sancti Richardi Cicestræ-
 sis Episcopi illud Hymni Ecclesiastici, *Maria Mater gratia, Mater mise-
 ricordia, tu nos ab hoste protege, & hora mortis suscipe*: Enimvero se-
 cundum Deum, in illa spes omnes opesque suas repositas habebat; illam ex-
 pectabat in omni articulo adiutricem; illius quotidie matutinis horis, tan-
 quam Matris, flagitabat benedictionem, repetita etiam oratione qua Par-
 thenij Sodales profitentur futuros se eius seruos perpetuos, atque vicissim
 rogant nè suos in hora mortis deserat.

XXII. Quæ ad res diuinas spectabant varij varia pro suo quisque
 sensu afferebant in medium, quæ tamen velocem ex hac vita decessionem
 innuebant gratissima illius auribus accidebant: curam enim cogitationem-
 que omnem ad illud punctum temporis ritè transigendum retulerat: nam
 de corporis sepultura cum fortè esset sermo, "Meâ, inquit, hoc parum in-
 terest; in sterquilinum, si vultis, projicite, modo animæ bene sit.) Prope-